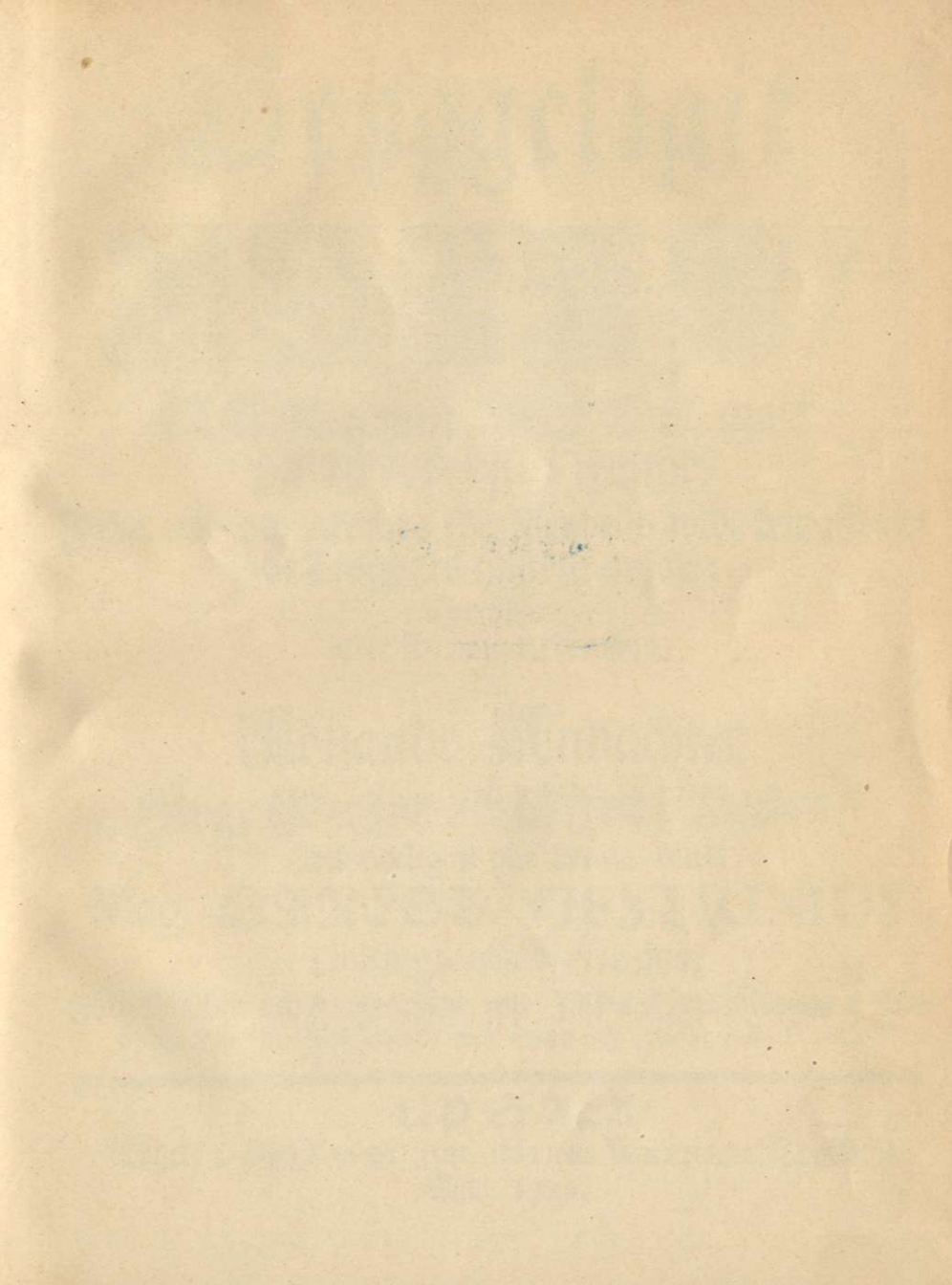

UNIV. BIBLIOTEK
* 1902 *
HELSINGFORS

Def.

LIBRARY OF THE
U. S. DEPARTMENT OF
AGRICULTURE

19
375. VIII. 58.
DRYGGELIGIT

W A R N I N G /

W A R N I N G giort
på en bedröflig Flycht /

I stor nöd och Lifsfara för Fiendens widt kringströ-
de Troppars hastiga anfall :

Svillet /
efter sin ringa förmågo /
Uti

Följande Andachter

Hwar Morgon och Afton i Beckan /
Odmuktigast har betala tänkt

Mag. **ERNEST GESTRINIUS**,
Helsingforså Nylandus,

Sörr Probst och Kyrkoherde wid Jäskis Församlingar i Wi-
borgs Län / nu Kyrkoherde wid Lina och Stasby i Rosjö län.

U P S A L A /

Tryckt i Directeuren JOH. HENR. WERNERS Tryckerij
Åhr 1722.

* * * * *

S Bad min swaga fiäder drifwit
Zil det jag har sammanskrifwit /
Der utaf et löfte giort /
Swars utgång jag sedan sport /

At **B**UD nådigt då mig hulpit /
När så många hafwa stulpit /
För ankomne Fiends hand /
I mit låra Foster-land.

Ber också / det wäl uptages /
Och til mildt omdöme drages ;
Medan jag ej mer här wid
Sökt har / än min Samwets-frid ;

Sch dy skolat äntli wisa /
Huruleds jag tänkte prisa.
Wär **B**uds godhet / som tå war
Mitt i nöden uppenbar.

Om Söndags Morgon.

Store GUD / som är / som war och ewigt
blifwer /

All godhets Ursprung och Naturens Herre
båld /

I Himmel och på jord / som lif och anda gifwer

Med all lycksalighet / och nåden har i wåld!

För Tig all Åra går / för Tig alt los framträder /

Hwars thron all herlighet och Majestet bekläder.

Thet stora skapnads wärk Tig sielfwan föreställer /

Och gör Tit wisa råd samt höga wålde kunt:

Utöfwer werldens widd Tin dyra Nåde gällor /

Thes wärkan jämwäl är af hiertat them förunt /

Som på Sabbathen Tig med andacht der om söka /

Sin tro / särdeles tå / der wid til at föröka.

På thenna Sabbaths dag / o rika Liffens Källa /

Med bögda knå för Tig ankomma tänker jag /

Låt doch min hiertans bön för Tit ansichte gälla /

Och uti Christi namn af nåde mig uptag!

Tit ord är wist och sant / et lius för mina fötter /

Tit witnessbörd har kraft och får i hiertat rötter.

Mång offer för Din thron jag icke har at bära ;
 Ej silfver eller gull Dit hot försona får ;
 Hel stor är skulden / som mit samwet mån beswåra /
 At jag för Dinom dom i mycken fruchtan står !
 Men ställer mig doch in / at föra Dig til handa
 Et hierta sorgesfult / samt en bedröfwad anda.

Tu wil ju låta Dig thet rökwärk wål behaga /
 När man i trone thet på Dit Altare bår /
 Och aldrig något kön ther med ifrån Dig jaga.
 Om synden mycket swår och öfwerflödig är /
 Så finnas löften af Din egen Mun upförda /
 At Tu befria wil sorgbundne från then börda.

Du går jag thenna stund af en benågen wilja
 Och hiertans wälbehag med hopen i Dit hus /
 Är sinnad mig ifrån alt werfligt mörker skilja /
 At jag ther måtte se Din sannings klara lüs /
 Och / mig til kraftig tröst / Dit ord med andacht höra ;
 Och / wärdigas min siäl nu ther til skicklig göra !

Wår Jesus / som sig gaf för allas synder snöda
 I döden / Han har stått en Sabbaths morgon opp :
 Nu bör of och upstå / nu bör of synden döda /
 At hon ej mera får bli wäldig i wår kropp /
 Och siälen / ther i GUD wil ha sin söta hwila /
 Med onda lustars garn ej heller öfwerila.

Up dy nu / fåra siäl / up måste tu nu stiga /
 Och alt / hwad i tig är / af andacht låta se!
 Gud ther wid göra wil sielf tina krafter wiga /
 Och för tin salighet til Råde sig bete.
 Om jag nu höra skal Tit ord ell' andra lära /
 Så låt thet / store Gud / alt ske til Tit namns åra!!!

Om Söndags Aftron.

Är dyra Sabbaths dag är nu til ånda förder /
 Then öf af nöchter siäl så hade sira bordt /
 At Herrans lof och pris med andacht blifwit hörder /
 Och hans befallnings-ord behagligt nöje giordt /
 Som står på thetta sätt til hwar och en i lagen:
 Tänk på / tänk flitigt på / tu helgar hwilodagen!

Hwad allom bör / thet skull' och alla wäl besinna /
 Och sin tilbörliq' plicht såleds sig minna på /
 At utaf Herrans ord man nogsamnt kunde finna /
 Hur' hwilodagens rögd ju helig hållas må /
 Dock fruchtar / at nu så thet råtsint göra welat /
 Men många ther emot af egen ondsko felat!

Man allestäds Guds ord / särdeles i Des Kyrkia /
 Om Sabbathsdagen skal undfå med wördnad all /
 Sin siäl til mycken tröst / sin tro til kraftig styrkia:
 Men thes föracht har Lond och Riken tilfort fall /

Och gör / om ther med ej afstås / at oss och hända
The straff / GUD hotar af sin wredes eld uptända.

Doch har utöfwer oss GUDS wrede redan brunnit
I Krig och annor nöd / som länge stått uppå /
När af wår' ögon ej de tårar rinna hunnit /
Med dem oss sådan eld bordt tidigt släckia gå;
Wår Sabbaths-andacht och san bot har warit borta /
Som eliest kunnat all wår jämmer snart förkorta.

Ej utan näpst afgår / thet ingen kan fördölja /
När man wantwörda wil en Konungs gifna lag /
Hur' mycket större straf tå / mene wi / skal följa
Demånga synders drift / på HErrans hwilodag?
Ohelig wandel skal tå lif och själ umgälla /
Om icke bättring san / i tid / må sig inställa.

Ach! thet jag kunnat wäl i thenna dagen wandra
På Christendomens wäg / och styra så min gång /
At jag omsider sielf / tillika med mig andra
Undwika måtte nöd och sidsta Domsens twång /
Och bland Guds Änglar samt all' helgon ewigt prisa
Och lofwa HErren med en herlig glädie-wisa!

Har jag / O HErrre båd / i Helgedomen warit /
Och helig andacht ei ther haft med mig i dag /
Men genom timlig' tings bekymmer then förfarit /
Och thermed syndat mot Din helga Sabbaths-lag;

Så gif mig til/ O GUD/ gif mig thet til af nåde/
Samt wårka wiljan och fullbordan hos mig både!

Jag är utaf mig sielf således icke fatter/
Alt jag ren andachts eld för Dig uptända rår;
Til wiljan fins jag trög/ til wårkan swag och matter:
Men Tu/ som kraftig åst och endest alt förmår/
Stärk mig/ och wårdes här med trones kraft bezira/
Tils jag i Himlen kan en ewig Sabbath sira !!!

Om Måndags Morgon.

Jesu liufwa Morgonstierna
Och Rättfärdighetens Sol/
Ach! hur' wille jag nu gierna
För tin höga Nådes stol
Med et heligt lof nedfalla/
Men jag är af brister full/
Them doch/ Jesu/ tilgif alla/
För tin död och pina skull!

Tag up af et ödmükt sinne
Och förkråpat hiertas grund
Then andacht./ som fins ther inne/
Jesu/ thenna Morgon-stund!

Tänk uppå tin stora nåde/
 Och ej på tin strånga rätt /
 Wänd i dag från mig all wåde
 Uppå hwariehanda sätt!

Mot min wilja torde hända /
 Att jag råkar ther uti/
 Låt mig doch med trone lända
 Til den Himla-glädien fri!
 Så jag med en helig tunga /
 Fadren / Dig och Tinom And'
 Kan et ewigt lof utsiunga /
 Frälst af synd och dödsens band.

Om Måndags Aftron.

Tack min GUD och Jesu lära!
 Som eländom icke sön
 Swad i trone the begära /
 Men anammar theras bön;
 Tack / haf tack för thenna dagen /
 Then jag så fullända fått/
 Att all wåda blit förtagen /
 Och Tin nåd har til mig gått!
 Mig förlån samt alla mina
 Söt en sömn och säker ro /
 Och lät helga Änglar Tina
 Os bewaka med wårt bo /

At ej satan / som wil råda
 Uti mörkret / med sin list
 Får of swaga nedertråda
 Och omstörta / för wår brist!
 Låt min siäl / när kroppen hwilar /
 Af arbete trött och matt /
 Bli befriad från hans pilar /
 Them han skiuter dag och natt!
 När och Tu mig wakna låter /
 Och jag up i morgon står /
 Så gif tå / thet tin Råd åter
 Til mig och the mina går!!!

Om **B**isdags Morgon.

B Tu Råds och Bönens Anda /
 Som of förer godt til handa /
 Och upfyller med all tröst /
 Frid och frögd the trognas bröst /
 Som med Fadren / jämlik Fira /
 Och med Sonen / månde bära /
 Uplys siälen / gif godt hopp /
 At fullborda wäl mit lopp!
 Låt i thenna Morgonstunden
 Min mun icke wara bunden /
 Men af tina Nåde stärk /
 At uträtta HErrans wärk!

Och som Tig ther wid behagar
 Andacht ren / then Tu siels lagar;
 Du gör nu mot mig så wäl/
 Och then upwäck i min siäl!

Rik af mildhet wärdes unna
 Thet jag wet mig icke funna
 Åstad komma: ty jag klen
 Til thet goda är och sen.

Låt min Andachts liud upstiga
 Ut af trone / fast än tiga
 Måste munnen / som ej kan
 Rättli föra Bönen an.

Tu och wille hiertat röra
 Med tin kraft / sin bön at göra!
 Gif och mig thes witnessbörd /
 At jag blifwer af Tig hörd !!!

Om Tisdags Afton.

All har jag wäl funnat märkia /
 At Tin nåde welot stärkia
 Mig i bönen thenna dag /
 O Tu sanne Gud: ty jag

Är uti mit hierta glader /
 Och ber: Abba / färe Fader /

Med förtrostan och san tro /
 Ut min siäl må finna ro!

Tu har fuller warse blifwit
 Hos mig skuld / then jag bedrifwit!
 Men Tu ger doch / Herre god /
 Råd och tröst af Jesu blod!

Then ej sä / som Abels talar /
 Men mig hugnar och hugswalar!
 När som jag allenast wet
 Skatta högt des kostbarhet.

Emot synden thet ju hägnar
 Den med trone sig tilägnar;
 Hwar til siälen krafft undfär
 Som tin wilja ej motstår.

Ther med wil Tu mig regera /
 Och min swaga tro förmera /
 Ut jag kan uti min nöd
 Tröstas utaf Jesu död.

Låt mig thenna frid förnimma
 I min lefnads sidsta timma!

Låt i natt och thenna tröst
 Bli besegrad i mitt Bröst!!!

Om Onsdags Morgon.

O Herre Zebaoth / som alt i allom råder /
 Och äst af ewighet en högtbeprifad GUD /
 Thet fordras wist / at jag med hiertans fågne-liud
 Tin sanning lofwa må / tin macht och tina Råder.

Jag wet min skyldighet nu wara / Tig at prisa
 Och åra / Store GUD / i thenna Morgonstund;
 Men skulden min / som är af tio tusend pund /
 Gör / at jag icke tors för Tig min' ögon wisa!

Doch wil jag / usle jag / för tina fötter liggia /
 Och slå ansichte ned : ty jag är stoft och muss /
 En matt / jag wil saleds min swåra synda-skull
 Afbidia för Tin thron / för Rätten Nåde tiggia.

Ty kommer jag / o GUD / för Tig at falla neder /
 I barnslig fruchtan tror / det tages nådigt opp /
 Och har / för Jesu död / om tilgift ödmukt hopp /
 Ja / med bedröfwat mod af allo hierta beder:

Afplana skulden swår / för Tin Sons bittra pina /
 Som Han / ofskyldigt wis / för allas skuld utstod!
 Twå mig affsynden ren med Des dybara blod /
 På thet jag warder frälst från alla synder mina!

Tin Ande lære mig hwad Tig til Åra länders
 Och mig til salighet: at jag gör daglig bot;
 Af hiertat ångrar alt jag gjort har Tig emot/
 Och med förnyad hog til Jesum mig omwänder!!!

Om Onsdags Afton.

G Store GUD / som har i dag mig welat höra
 Här uppå Jorden af Tin helga Himmels högd/
 Til Tig wil åter min åstundan warda bögd/
 Alt Tu mot mig ännu thet samma wärdes göra!

Ach! jag kan fuller ej / ty wärr! mig wärdig skatta/
 Alt af Tig blifwa hörd / för mina swära fel/
 Men wet doch / at jag har utaf tin nåde del/
 När jag med trone kan Tin Sons förtienst omfatta.

Ei / nu går natten in / och dagen är framliden /
 Då werlzens Förste led / som of fördärswa wil/
 Ej plår försumma sig / men högst sit göra til /
 Alt sölia widt omkring in om then mörka tiden.

Men som Tig täckias må til hwilo then of unna
 För kroppen / när han blir om dagen trött och matt;
 Så gif / o milde GUD / at jämtwål thenna natt
 Jag och the mine wäl all Fara undgå funna!

För Dig är natten klar / som eljest liusa dagen;
 Hos Dig ej skifte fins af mörker eller lius:
 En tänd och up Tit sken uti mit hiertas hus /
 Så blir all satans macht mot mig i natt förtagen.

Se til mig / H Erre Gud / se til mig af thet höga /
 Ther jag nu ligger och skal ha min hwilo-stad!
 Wäck mig i morgon up igen förnögd och glad /
 Och hålt städs öfwer mig Tit blida Faders-Oga !!!

Om torsdags Morgon.

WP / up thenna Morgonstund /
 Siäl och sinne / til at prisa /
 Och med tacksamhet utwisa
 Guds godhet / nåd och miskund /

Som jag nogsamnt hafwer sedt /
 Efter önskan min at hända /
 Och alt til mit bästa lända /
 Hwad jag i förtrostan bedt:

En jag i främledne natt
 För all ångest / nöd och fara
 Wände trygg och säker wara /
 I thet han sin' Änglar satt /

The ther skulle / som en gård /
 Kring min hwilostad och hydda /
 Mig med sina wingar skydda /
 Och anställa trogen wård.

Thet bistånd / som Gud så giort
 Mig i mörkret mot thes Förste /
 Bör erkännas med then störste
 Tacksamhet / och blifwa sport.

Ty skal tu / min siäl / med pris
 Nåd och sanning Hans frambära /
 Och med ödmjuk wördnad ära
 Herlighetens Herre wis.

Ja / fast Han oändlig är /
 Och wi / som här ända tage /
 Til Hans lof nu finnomns swage /
 Är doch lydna honom kär.

Ho som efter wiljan gör /
 Och Hans lof sig wäl påminner /
 Af Hans nåde han thet finner /
 Swad än mera göras bör.

Up förty min siäl i dag /
 Up med hast utaf tin doswa /
 Guds godhet och nåd at lofwa /
 Och så följa Hans behag !!!

Om torsdags Afton.

SJäl och sinne / som jag bad
 Herrans lof i dag uphöja /
 Tänk / om tu har welat dröja /
 Och ej ther til gått åstad.
 Har tu / swår af syndsens last /
 Från tin Andacht råkat falla /
 Så biud til af krafter alla /
 Ut tu kan upstå med hast!
 Ej skal tu så trött och matt
 Til then öfning längre wara /
 Men i Bönen ju fortsära
 Jämwal nu wid thenna natt /
 Ut således / när min kropp
 Har sin sömn och nödig hwila /
 Ondt ej må tig öfwerila /
 Men i Gudi bli tit hopp.
 Ty Han och bewarat wäl
 Thenna dag för all olycka /
 Som mig snart har funnat trycka.
 Tänk ther på / min kåra själ!
 Och / såsom thet måst står an /
 För framfarna dagen thenna
 Wet Guds stora nåd erkänna
 På det bästa sätt tu kan!

Hiertans kraft / som i mig är /
Skal doch icke återwända

Äf Hans lof / men utan ända

Thet förkunna här och där.

Doch här fattas ord och tal

För mig arme uppå Jorden /

Men då jag är salig worden

Ther i Himlens frögde-sal /

Skal jag alltid högst förnögd

Lof och Åra Honom siunga

Med gladt hierta / mun och tunga /

Äf en outfäjlilig frögde !!!

Om Fredags Morgon.

Jesu hur' har doch Tinkärlek varit stor /

I thet Tu welat Tig af Himlen ned begifwa /

Och här på korsens stam et offer för oss blifwa /

Hos hwilka syndsens fel och stygghet innebore

Thet milda hierte-lag / Tu så tillkänna gaf /

Fast mera hos Tig har af kärlek hint upwälla /

Än outöslig Brunn och rik en springe-källa /

Then man på jordens krets kan säja nånsin af.

Thet löffte war ej glömt / som fordom gifwits ut :

Tu har Tin hiertans borg af ömkan welat brista /

När satan spill och arg sin macht ej tänkte mista /

Men med wår salighet platt sökte göra slut!

O Sions rena Lamb / fast borde man i dag
 Betänka med all slit Tin bittra död och pina /
 Hwartil all werlzens brist och jämtväl synder mina
 Tig hastwa bracht / doch med Tit egit wälbehag!
 Arbete ha wi Tig / och möda / Jesu / gjort
 I våra synders last och många brister swåra;
 Tu har oskyldigt och för oss Tig låtit såra /
 Men wi god läkedom och hälsa der wid sport!
 Ty Tu win-preßen sielf / O Liffens Förste bälld /
 Allena trampat har / och Tina kläder röda
 Giort uri winbårs blod / och oss / som borot bli döda /
 Förlofat med Tin död från dödsens macht och wäld.
 Tin Faders wreda dom har Tu sä'unda stilt;
 Then lede Satans twång och kraftigt öfwerwunnit;
 En ewig frid och frögd med frihet återfunnit
 För oss / och ur fördärf the trogna siälar stilt!
 Tack Jesu för then nåd / hastack / o Förste blid /
 Som welat kärlek Tin på sådant sätt förklara /
 Ej funnat bättre skatt för Aldams barnom wara;
 Dy ger och Tig igen mig sielf til ewig tid /
 Af trone ger jag mig / och är i sorg och nöd
 Til frids. Uptag Tu mig / som alt til godo lagar!
 När Tu förskona wil / samt när Tu slår och agar /
 Mig från Tin kärlek ej skal skilja lif ell' död.

Om Fredags Afson.

Nu kommer jag igen til Dig / O Jesu kär /
 Och låter intet mig til rygga mera hålla /
 Fast syndsens swårhet än stort drögs mål wil förwålla /
 Och gifwa mig therwid förhinder och beswår!
 O Jesu / jag wäl wet / thet är et grundlöst haf /
 Som af barmhertighet och nåde ther framrinner /
 At jag med trones drift ankomma til Dig hinner /
 Och för Misströstans storm ej går i sank och qwas;
 Thet är et fruchtbart trä / samt hymnigt Gilead /
 Ther kostlig salswa fins / och olja flöder öfwer
 För then / som läkedom och hiertans tröst behöfwer:
 Ty gör ock / at jag kan gå gladli dijt åstad!
 Tu har oß liffens ord fört af tin Faders stöt /
 Som mände med all tröst the blöda själar röra /
 Och them / af hiertans grund en allswar bättring göra /
 I thet Einhelga arm är uppenbar alt föt!
 Ohuru glädes man / hur' styrkes doch wår tro /
 När Tu wil Menskiö-barn såleds af nåde falla:
 I / som med skuldens tyngd arbeten kommer alla
 Til Mig! I finna sku til edra själar ro!
 Af allehanda slag til Dig dy haswer gått
 En ångslig syndar-hop samt med the Publicaner /
 Som sedt och eljest hördt / hur' Tu them warit waner
 At hielpa / som utaf Guds Lag bestörte stätt.

Mån icke jag och nu wäl artas på then slächt/
 Och til Dig; Jesu/ min tillsykt / min tröst och fromma/
 Med stor begärlighet och högsta nöje komma/
 För mina synder / klädd i säck och asko-drächt?

Ach! ja / nu kommer jag med högstbedröfwat mod/
 Af synder slagen ned / och af Dig nåd begärrar /
 Then Tu them allom ån tilbiuder och förärrar /
 Som sökia Dig ther om / i kraft utaf Dit blod.

Si! jag framtråda tors in för Din Nådes dörr /
 Och beder / at Tu mig ej ther ifrån förskiuiter /
 Men i min sargad' siäl en olje-droppa giuter /
 Som utaf himla kraft til des helbregdo gör !!!

Om Tögerdags Morgon.

NU är then sista dagen

Af weckan för mig qwar:

En bör ock effter Lagen

Beskådas / hur jag har

På the framledne dagar

Min wandel rätt fört an /

At jag / när GUD behagar /

Wäl hådan wandra kan!

Then

Then dag skal och / när alla
 För domen måste stå /
 Ur minnet icke falla /
 Men alltid tänkias på!
 Vår döde-dag / then sista /
 Bör och påminnas wäl /
 Då hiertat måste brista /
 Och skiljas kropp och siäl.

Alt all ting har en ända /
 Man dy betänkia bör /
 Och hwart vår siäl skal lånda /
 När kroppen en gång dör!
 Et annat stånd då börjes /
 När tiden ända får /
 Ther glädes / eller söres /
 Ther wäl / ell' illa går:

En trogen siäl / som saknar
 Sin här aflädda kropp /
 Skal ewigt / när han waknar /
 Och står af jorden opp /
 Med honom bli tilhopa
 I himlens frögde-sal;
 The andra måste ropa
 Ach we! med ewigt qwal!

O dy! det man i tiden
 Sig kunde så bete/
 Alt/ når han blir förliden/
 Vi måtte ther få se
 Vår GUD/ i frögd och Åra /
 Som Han af nåd beskårt
 Them sit forsk troligt bära/
 Och lifsens wäg ha lärt.

Ty skal man från sig kasta
 All säkerhet här wid/
 Med bot och bättring hasta/
 Och Rådzens dyra tid
 Grant achta/ tå thet heter
 Annu med oss: i dag;
 Men om man thet förgåter/
 Et farligt återslag.

O GUD/ som then eländas
 Bön hörer/ swaga röst/
 Låt här min tid wäl ändas!
 Hör mig/ min enda tröst!
 Och wårdes mig bewara
 För swåra tidsens nöd/
 För allsköns häftig fara/
 Och sidst en ewig död!

Om Tödgersdags Afton.

D GUD / min sköld den bäste
 Och godhets rika bo /
 All sannings tryggaste /
 Och enda själars ro /
 Jag har nu warse blifwit /
 När weckan ändad är /
 At Tu af nåde drifwit
 Från mig olyckors Här /

Som hepetals omhwärfwa
 Mig kunnat / och med macht
 I grunden platt fördärfwa;
 Om ej Tu hållit wacht /
 Och öfwer mig tit öga
 I nåder hade haft
 Här neder af thet höga /
 Med Tina Händers kraft.

Jag hade legat under /
 Och icke hunnit opp /
 Om Tu ej satans funder
 Fördämpat / GUD mit hopp!
 Dränner hade farit
 Fast illa med mig snart /
 Om Tu med mig ej warit /
 Och hindrat theras fart.

Hwar dag / hwar natt och tima /
 Hwart ögneblick har jag
 Din nåde fått förnimma
 Och godhets Välbehag.

Ja / wist har jag i hela
 Min lefnads tid förmärkt /
 At Tu ej lättit fela
 Tin nåd / som mig har stärkt.

O Fader Nådefulle
 Och under-Store GUD /
 O! huru jag nu skulle
 Tig med et wördsamt liud
 Uphöja / lofwa / prisa /
 För all then gunst och nåd /
 Som Tu mig welat wisa
 Af titt allwisa råd!

Tag up then andacht swaga /
 Med nåd besök min siäl /
 Och låt Tig dock behaga
 Hwad hiertat menar wäl!
 Med större offer kunnat
 Jag icke råka på /
 (An Tu af nåd förunnat)
 För Tinom Thron at gå.

Och fast jag icke hunnit
 Fulborda thet / som bör ;
 Så hoppas dock ha funnit
 Hwad Tu benåget gör :
 Ett namn at jag får prisa /
 Ther uti Liffens Land /
 Försedd med herlig wisa
 Och Seger-palm i hand.

